

Sygn. akt VI ACa 564/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Wanda Lasocka (spr.)

Sędziowie: SA Maciej Kowalski

SO (del.) Aleksandra Kempczyńska

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Pawłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2014 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) S.A. (poprzednio (...) S.A. w W.)

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale zainteresowanego (...) Sp. z o.o. we W.

o zmianę umowy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 21 stycznia 2013 r.

sygn. akt XVII AmT 25/11

1. prostuje w zaskarżonym wyroku oznaczenie zainteresowanego w ten sposób, że każdorazowo określa go jako: (...) Sp. z o.o. we W.;

2. oddala apelację;

3. zasądza od (...) S.A. (poprzednio (...) S.A. w W.) na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 1080 (jeden tysiąc osiemdziesiąt) zł oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. we W. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 grudnia 2010 r. Nr (...) pozwany - Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej po rozpatrzeniu wniosku zainteresowanego - (...) S.A. z siedzibą we W. (dalej:(...)) 31 marca 2010 r. o wydanie decyzji w sprawie zmiany Umowy o połączeniu sieci zawartej w dniu 4 czerwca 2003 r.(Umowa), zmienionej następnie aneksami:

Aneksem nr (...) z 1 października 2003 r., Aneksem nr (...) z 25 marca 2005 r., Aneksem nr (...) z 14 czerwca 2006 r., Aneksem nr (...) z 23 sierpnia 2007 r., Aneksem nr (...) z 12 września 2008 r., Aneksem nr (...) z 13 maja 2009 r., Aneksem nr (...) z 7 lipca 2009 r., Aneksem nr (...) z 30 września 2009 r., Aneksem nr (...) z 22 kwietnia 2010 r., Aneksem nr (...) z 30 kwietnia 2010 r. oraz Decyzjami Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, znak: (...) z 25 września 2006 r., znak: (...) z 4 grudnia 2006 r., znak: (...) z 7 lutego 2007 r. znak: (...) z 5 lipca 2007 r., znak (...) z

23 lutego 2009 r., pomiędzy zainteresowanym a powodem - (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...)) w zakresie trybów przyłączenia sieci - zmienił postanowienia umowy, tj. częściowo załącznika Nr (...) oraz Nr (...), w sposób wskazany w treści tej Decyzji, pozostawiając bez zmian pozostałe postanowienia umowy (Decyzja k. 5 – 28).

Wyrokiem z 21 stycznia 2013 r., wydanym na skutek odwołania (...), Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie i zasądził od powódki na rzecz pozwanego i zainteresowanego zwrot kosztów procesu za I instancję.

Orzeczenie Sądu Okręgowego zapadło w oparciu o następujące ustalenia i wywody Sądu Okręgowego:

15 stycznia 2010 r. zainteresowany wystąpił z wnioskiem do powoda o rozpoczęcie negocjacji w sprawie zmiany Umowy w zakresie wprowadzenia trybów przyłączenia sieci powoda do sieci zainteresowanego (Tryb Połączenia Liniowego (...)) oraz Tryb Łącza Dedykowanego (...) oraz opłat związanych z wykorzystaniem infrastruktury technicznej (...) w ramach w/w trybów połączenia sieci.

18 lutego 2010 r. zainteresowany zwrócił się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie na podstawie art. 27 ust. 1 w związku z art. 30 Pt (ustawa z 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne – Dz. U. 04.2800 ze zm.) postanowienia w sprawie określenia terminu zakończenia negocjacji Umowy w ww. zakresie.

11 marca 2010 r. Prezes UKE wydał postanowienie znak: (...), w którym określił termin zakończenia negocjacji zmiany Umowy na 19 marca 2010 r. Negocjacje nie zostały ukończone w wyznaczonym terminie.

Pismem z 31 marca 2010 r. zainteresowany złożył do Prezesa UKE, na podstawie art. 27 ust. 2 w związku z art. 30 Pt, wniosek o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w zakresie wprowadzenia do Umowy trybów przyłączenia sieci powoda do sieci zainteresowanego (Tryb Połączenia Liniowego (...)) oraz Tryb Łącza Dedykowanego (...) oraz opłat związanych z wykorzystaniem infrastruktury technicznej (...) w ramach w/w trybów połączenia sieci.

Od 24 września 2010 r. do 24 października 2010 r. Prezes UKE, zgodnie z treścią art. 15 pkt 3 Pt, przeprowadził postępowanie konsultacyjne odnośnie do projektu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W ramach postępowania konsultacyjnego do Prezesa UKE wpłynęły: stanowisko zainteresowanego z 22 października 2010 r. oraz stanowisko powoda z 25 października 2010 r.

W takim stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie powoda za nieuzasadnione.

Za uzasadniony uznał podniesiony przez powódkę zarzut naruszenia art. 18 w zw. z art. 15 pkt 3 PT poprzez nieprzeprowadzenie obligatoryjnego postępowania konsolidacyjnego.

Stosownie do treści z art. 18 PT jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 15, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, równocześnie z postępowaniem konsultacyjnym, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

Przesłanką zastosowania tego postępowania jest zatem okoliczność, że rozstrzygnięcie może mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi. Pojęcie „wpływu na stosunki handlowe między państwami członkowskimi” nie zostało uregulowane w przepisach prawa polskiego. Pkt 38 preambuły do Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. (dyrektywa ramowa) stanowi, że środki, które mogą oddziaływać na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, to takie, które mogą mieć wpływ, pośredni albo bezpośredni, rzeczywisty lub potencjalny, na strukturę wymiany handlowej między państwami członkowskimi w sposób stwarzający bariery w funkcjonowaniu jednolitego rynku. Są to środki, które mają znaczący wpływ na operatorów i użytkowników w innych państwach członkowskich, w tym m.in. środki wpływające na cenę dla użytkowników w innych państwach członkowskich, środki które oddziałują na zdolność świadczenia usług w zakresie łączności elektronicznej przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim oraz w szczególności

środki, które oddziałują na zdolność świadczenia usług transgranicznych oraz środki, które oddziałują na strukturę i dostęp do rynku ze skutkiem dla przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich.

Sama powódka wskazała w odwołaniu, że zaskarżona Decyzja ma jedynie potencjalny wpływ na stosunki handlowe pomiędzy krajami członkowskimi, nie wskazując równocześnie, że wpływ ten jest znaczący. Przedstawiony zarzut jest ogólnikowy i sprowadza się do wskazania nieokreślonego, pośredniego wpływu na warunki świadczenia usług w innych państwach. W szczególności nie wskazano, na czym ten wpływ miałby polegać i czy byłby dla warunków świadczenia usług w innych państwach istotny.

Za bezzasadny Sąd uznał również zarzut naruszenie art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. c PT poprzez działanie pozostające w sprzeczności z przesłanką wspierania rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych. Powódka sprecyzowała powyższe działania jako: asymetrię wysokości opłat, brak trybu kolokacji (...), odstępstwo od modelu (...), brak opustów, nieuwzględnienie woli operatorów oraz braku uzasadnienia ekonomicznego dla wprowadzenia nowych (...).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do wyprowadzenia domniemania, że asymetria wysokości opłat czy opustów, czy też zróżnicowanie elementów technicznych świadczenia usług przez poszczególne strony umowy ma charakter antykonkurencyjny. Wszelkie umowy pomiędzy podmiotami znacząco różniącymi się potencjałem ekonomicznym mogą zawierać rozwiązania asymetryczne, wynikające z istoty owej dysproporcji. Powódka w odwołaniu nie wskazuje żadnych konkretnych aspektów oddziaływania przyjętych w zaskarżonej Decyzji rozwiązań dla rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych. Za całkowicie gołosłowny i ogólnikowy Sąd uznał także zarzut braku uzasadnienia ekonomicznego dla wprowadzenia nowych (...).

Zważył też, że wobec braku wniosku o zmianę zaskarżonej Decyzji, zawierającego propozycję innych zapisów regulujących stosunki pomiędzy powódka i zainteresowanym, podnoszone zarzuty są bezprzedmiotowe, gdyż brak jest odniesienia do warunków, które w ocenie powódki prowadziłyby do wspierania rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych.

Podniósł też, że stanowiska stron w toku negocjacji i postępowania administracyjnego nie są dla Prezesa UKE wiążące, gdyż nie wynika to z treści żadnego przepisu prawa. Brak uwzględnienia takich stanowisk w obecnej sytuacji, wobec braku wniosków o zmianę Decyzji w określony sposób, jest bezprzedmiotowe. Dotyczy to również kwestii możliwości trybu kolokacji w sieci (...).

Za bezzasadny Sąd uznał również zarzut naruszenia art. 6-7, 9, 77 i 107 § 1 k.p.a. w zw. z art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, polegającego na niewyjaśnieniu w całości stanu faktycznego oraz niewyjaśnieniu w treści uzasadnienia podstaw i przesłanek, którymi kierował się Organ przy wydawaniu rozstrzygnięcia.

Zgodnie bowiem z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami, powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd orzekający jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Komunikacji Elektronicznej, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. W konsekwencji przyjętego rozwiązania nie ma znaczenia,

czy powódka jest usatysfakcjonowana treścią uzasadnienia decyzji, w tym, czy w treści uzasadnienia pozwany dokonał w sposób wyczerpujący (zdaniem powódki) wyjaśnienia podstaw i przesłanek jej wydania.

W zakresie zaś zarzutu niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy Sąd zważył, że w postępowaniu przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów powódka miała możliwość przedstawienia wszystkich wniosków i twierdzeń, które jej zdaniem powinny być wyjaśnione w toku postępowania.

Wyrok zapadł w oparciu o przepisy art. 479⁶⁴ § 1 i 98 k.p.c.

W apelacji od powyższego wyroku powód zarzucił mu naruszenie przepisów art.: 210, 236, 233 § 1 i 328 § 2 k.p.c. oraz 18 PT – i wnosił o jego zmianę poprzez uchylenie zaskarżonej Decyzji, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W apelacji skarżąca zgłosiła wnioski o przeprowadzenie dowodów: z dokumentów - dołączonych do odwołania (k. 362 i 45 – 116), wytycznych (...) k. 363 i 168 – 182), wydruków stanowisk Komisji Europejskiej (k. 363), faktur i wykresu kursu euro – (k. 363 i 398 – 452).

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 6 grudnia 2013 r. pozwany złożył wniosek o zawieszenie postępowania apelacyjnego w sprawie do czasu zakończenia postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie III SK 59/12 (k. 690, 691 – 716).

Postanowieniami z 30 kwietnia 2014 r., ogłoszonymi na rozprawie apelacyjnej, Sąd Apelacyjny oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania apelacyjnego w n/n sprawie (rozstrzygnięcie w n/n sprawie nie jest uzależnione od wyniku postępowania w sprawie II SK 59/12 w rozumieniu przepisu art. 177 § 1 p 1 k.p.c.) oraz wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w apelacji (k. 740 i 741).

Z dniem 31 grudnia 2013 r. powodowa spółka zmieniła firmę z: (...) Spółka Akcyjna na: (...) Spółka Akcyjna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny popiera ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny sprawy, czyniąc go podstawą własnych rozważań.

Za nieuzasadniony – w sensie wpływu na treść rozstrzygnięcia – Sąd II instancji uznaje zarzut skarżącej naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów art. 210 § 3 i 236 k.p.c. poprzez dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o dowody, które nie zostały w sposób formalny dopuszczone i przeprowadzone na rozprawie, co uniemożliwia ustalenie faktów uznanych za udowodnione, dowodów, o które Sąd I instancji się oparł oraz ustalenie, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

W zakresie tegoż zarzutu przede wszystkim zauważyć należy, iż odnosi się on do dokonania przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, których – jako takich - skarżąca nie kwestionowała i nie kwestionuje również w apelacji. Żaden element ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego sprawy nie był pomiędzy stronami sporny. Dotyczy to zarówno ustalonego przebiegu postępowania przed Prezesem UKE, jak i treści skarżonej Decyzji. Wprawdzie Sąd Okręgowy nie wskazał, o jakie dowody oparł się przy jego ustaleniu, jednakże nie ulega wątpliwości, iż Sąd Okręgowy mógł skorzystać z dowodów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego, co też uczynił i nie ma też wątpliwości, które dowody z dokumentów stały się podstawą jego ustaleń. Brak więc formalnego postanowienia dowodowego w sytuacji, gdy nie ma wątpliwości, iż dowody zgromadzone w aktach administracyjnych dawały podstawę do dokonania ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy, pozostaje bez wpływu na treści wydanego rozstrzygnięcia (patrz: wyrok SN z 7 lipca 2011 r., III SK 52/10, Lex 1001322). Skarżąca nie wskazuje w apelacji, które ustalenia są jest wadliwe, względnie jakiego istotnego ustalenia brak, co uniemożliwia głębszą polemikę z podniesionym zarzutem, zaś jego uzasadnienie w zakresie odnoszącym się do uniemożliwienia ustalenia faktów uznanych za udowodnione (które zawarte są w części ustalającej stan faktyczny sprawy), dowodów o które się oparł

(dokumenty zabrane w postępowaniu administracyjnym) i ustalenia, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych – wykracza poza zakres zarzutu wskazanego w odniesieniu do przytoczonych przepisów prawa.

Za nieuzasadniony Sąd Apelacyjny uznaje także zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe uzasadnienie wyroku. Uzasadnienie wyroku jest w swej treści lakoniczne, jednakże wskazuje ustalenia faktyczne i motywy rozstrzygnięcia, a tym samym skarżony wyrok poddaje się kontroli instancyjnej.

Zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów art. 233 § 1 k.p.c. -przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów – skarżąca wiąże z wyprowadzeniem przez Sąd wniosków niewynikających ze zgromadzonego materiału dowodowego i ocenie dowodów w sposób wybiórczy, tj. z pominięciem dowodów wnioskowanych przez powoda w odwołaniu i pismach procesowych, wskazanych w zarzucie A 3 (ii) apelacji.

Odnosząc się do zarzutu pominięcia przez Sąd Okręgowy dowodów wnioskowanych przez powoda przede wszystkim wskazać należy, iż z treści przepisu art. 227 k.p.c. jasno wynika, że dowody powołuje się dla ustalenia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Powód do odwołania załączył: pisma (...) do Prezesa UKE dotyczące zakańczania połączeń (k. 45 – 49), wydruk internetowy (k. 49), wydruk internetowy – modyfikacja - w języku angielskim (k. 50), 4 projekty decyzji pozwanego w zakresie zamiany stawki MTR, niedotyczące ani powoda ani zainteresowanego (k. 51 – 66), wydruk internetowy dotyczący informacji o podjęciu przez (...) kroków prawnych m. in. przeciwko Polsce z powodu niedopełnienia obowiązku skonsultowania się w sprawie decyzji dotyczących kontroli cen (k. 67), decyzję regulacyjną pozwanego z 26 kwietnia 2007 r. dotyczącą (...) (k. 68 – 80), informacje w sprawie dostępu telekomunikacyjnego do sieci (...) w zakresie usług zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (...) (k. 81 – 87), wydruk internetowy ze strony (...) dotyczący kolokacji (k. 88), mail pracownika (...) od pracownika (...) z załącznikiem (k. 89 – 90), projekt umowy pomiędzy (...) a (...) o połączeniu sieci (k. 91 o 116). Żaden z tych dokumentów nie jest przydatny do ustalenia okoliczności, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Pisma (...) dokumentują tylko fakt sporządzenia i przesłania Prezesowi UKE pism określonej w nim treści. Żadnej wartości dowodowej nie mają: modyfikacja sporządzona w języku angielskim (brak tłumaczenia na język polski), decyzje pozwanego nie - dotyczące powoda lub zainteresowanego, wydruki internetowe jw., projekty umów, informacja w sprawie dostępu do sieci (...), reklama usług kolokacji, mail – jw. Również wytyczne EFTA w sprawie pojęcia wpływu na handel (k. 168 – 172) nie mogą służyć do ustalenia okoliczności faktycznej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, a wskazują one jedynie kierunek działania w kwestiach będących ich przedmiotem. Decyzja pozwanego z k. 68 – 80, dotycząca (...), jako dokument urzędowy, dowodzi jedynie wyznaczenia (...) jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej sieci (...) i nałożenia na nią obowiązków regulacyjnych, co w żadnym razie nie przekłada się na żadną istotną dla ww. sprawy okoliczność.

Sąd Okręgowy nie odniósł się wprawdzie do wniosków dowodowych powoda jw., lecz ze względów powyżej wskazanych nie zasługiwały one na uwzględnienie, co skutkowało oddaleniem przez Sąd Apelacyjny ponowionego w apelacji wniosku o ich przeprowadzenie.

W odniesieniu do tych dokumentów bezprzedmiotowy jest więc zarzut jw. dotyczący naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Apelacyjny oddalił także wnioski dowodowe powoda o dopuszczenie dowodu z wydruku stanowisk (...) (k. 373 – 97) i dołączonych faktur (k. 398 – 451) na okoliczność, iż infrastruktura telekomunikacyjna służąca do świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz regulacje jej dotyczące mogą wywierać wpływ na wspólnotowy handel transgraniczny, już tylko z tego powodu, że strona mogła je powołać przed Sądem I instancji (art. 381 k.p.c.). Wszystkie te dokumenty pochodzą z dat przed wydaniem wyroku, pisma (...) sporządzone są w języku angielskim, faktury zaś dotyczą okresu XII 2010 r. –XII 2012 r., wystawiane były periodycznie – co miesiąc – i powód nie może skutecznie twierdzić, że nie mógł złożyć ich przed Sądem Okręgowym (nawet przy bieżącym ich korygowaniu) lub że potrzeba ich powołania wynikała później. Potrzeby takiej, w rozumieniu przepisu art. 381 k.p.c., nie stanowi okoliczność wydania wyroku o treści niekorzystnej dla powołującego nowe dowody i nie ma też w tej kwestii znaczenia, że pełnomocnik

powoda powziął informacje o stanowisku (...) i wszedł w posiadanie dokumentów w trakcie przygotowywania apelacji w dniu 18 lutego 2013 r., skoro mógł uczynić to w trakcie postępowania przed Sądem I instancji. Pisma (...) mogą przy tym stanowić dowód jedynie na okoliczność ich sporządzenia i określonej treści.

Z tych samych względów Sąd Apelacyjny pominął dokumenty z k.: 542 – 548, 549 – 554 i 614 – 620, (wyroki nie stanowią dowodu w sprawie), 651 – 84, które ponadto były sporządzone w języku angielskim (k. 651, 655), stanowiły projekty decyzji (k. 652 – 4), były pismami (...) kierowanymi do Prezesa UKE w sprawie dotyczącej zakańczania połączenia w sieciach stacjonarnych (k. 656 – 77), nie dotyczyły stron n/n postępowania (k. 658 – 671, 674 – 684), stanowiły wzór zamówienia w oderwaniu od umowy (k. 673).

Sąd Apelacyjny nie podzielił także zarzutu skarżącej dotyczącego naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 18 PT przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. W pełni w tym zakresie Sąd Apelacyjny podzielił cytowane powyżej stanowisko Sądu Okręgowego. Obowiązek przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego z art. 18 PT dotyczy rozstrzygnięć, o których mowa w art. 15 PT, jeżeli mogą one mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi. Aczkolwiek wpływ ten jest przesłanką prawną warunkującą przeprowadzenie postępowania konsolidacyjnego, to jednak sama argumentacja skarżącej nie jest w tej mierze przekonująca. W ocenie Sądu Apelacyjnego o tym, czy projektowana decyzja wpływa na stosunki handlowe między państwami członkowskimi decydują okoliczności faktyczne konkretnej sprawy, które winien przedstawić powołujący się na powyższe (tak też SN w wyroku z 13 sierpnia 2013 r., II SK 57/12), w szczególności w sytuacji, gdy decyzja dotyczy tylko dwóch krajowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, geograficzny rynek relewantny ograniczony jest jedynie do jednego państwa członkowskiego, obejmuje wyłącznie usługi na terenie Polski, a nie dotyczy transgranicznych usług telekomunikacyjnych, określa jedynie stawki strony umowy przyłączającej się do sieci i procedurę tegoż przyłączenia, a nie określa stawek płaconych przez użytkowników końcowych z innych Państw Członkowskich. W takim stanie sprawy rzeczą powoda było przedstawienie takich okoliczności faktycznych, które pozwoliłyby Sądowi na uznanie wpływu skarżonej Decyzji na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi w rozumieniu zapisu z motywu 38 Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), a więc m. in. w taki sposób, że będzie to pociągało za sobą bariery w funkcjonowaniu jednolitego rynku. W nawiązaniu o treści przepisu art. 18 PT należy także zauważyć uchylenie, poczynając od 21 stycznia 2013 r., przepisu art. 15.3) PT.

Reasumując powyższe Sąd Apelacyjny uznając apelację skarżącą za bezzasadną – w oparciu o przepisy art.: 385, 98 § 1 i 3, 99 i 350 § 3 k.p.c. (k. 739a, b, j) orzekł jak na wstępie.

af